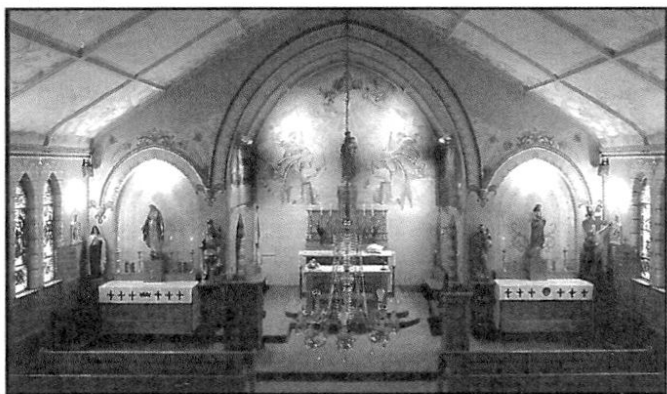

Beszélgetés Miskei Lászlóval, a wenlandi magyarok papjával

Niagara Fallson is terjesztik a KÜRTÖSt

Diákkoromban szerettem a földrajzot, a világatlasz gyakori lapozgatásával „bejártam” az egész világot, elsősorban azonban az európai országokról volt viszonylag jó áttekintésem. Távolinak tartottam a többi földrészt, így ezekről szerényebb ismeretekkel rendelkeztem, kivéve az amerikai kontinenst. Persze idővel sokat felejtettem az iskolai ismeretekből, de nem annyit, hogy ne tudnám, hogy például hol található a Niagara-vízesés. A minap viszont az internet segítségével alaposan körüljártam ezt a hatalmas, a világ „csodái” között emlegetett vízesésegységét mégpedig azért, mert riportalanyom immár nyolc éve a 85 ezer lakosú Niagara Fallson /magyarul: Niagara-vízesés/ végez minden szombaton este vasárnapra szóló magyar szentmisét a kármeliták templomában az ottani magyar híveknek. Elárulom, a csábi születésű Miskei Lászlóról van szó, aki Kanada délkeleti részében található Ontario tartomány Welland városában él, a Magyarok Nagyasszonya-templom plébánosa.

László atya a csábi alapiskola magyar tagozatának tanulója volt, az ipolysági magyar gimnáziumban érettségizett, a pozsonyi Hittudományi Akadémia elvégzése után 1990. június 16-án szentelték pappá a roznyói egyházmegye részére. Előbb Losoncon, majd Rimaszombatban káplánkodott, majd 1999-től 2004-ig gesztetei /Rimaszombati járás/ plébános. Amikor korábbi működési helyeiről beszélt, fontosnak tartotta megjegyezni, hogy közben egy évet New Yorkban töltött, az ottani Árpád-házi Szent Margit-templom plébánosa volt.

- Tulajdonképpen ennek köszönhetem, hogy később, 2004 októberétől a hivatalos engedélyek, iratok elintézése után az St. Catharines püspökséghez tartozó több mint 50 ezer lakosú Wellandra kerültem az egyházmegyében élő magyarok lelki gondozására - mondta László atya beszélgetésünk további részében, majd így folytatta: - Itt, a városban és környékén mintegy 250 magyar családról van tudomásom, talán mondanom sem kell, hogy jobbra idősebb korosztályról van szó, melynek tagjai igen tevékenyen ápolják hitüket, anyanyelvüket, rendszeresen megemlékeznek jeles nemzeti ünnepinkről, különféle társas összejöveteleket szerveznek, és szép számmal részt vesznek a vasárnapi 11 órás magyar szentmiséken. Átlagban 120-150 hívő előtt misézek, a 9 órakor kezdődő angol nyelvű szentmisét pedig jórészt azok látogatják, persze, jóval kevesebben, akik magyar gyökerekkel rendelkeznek, de már nem beszélnek, inkább csak értik a nyelvünket. Wellandból két fióliára járok még misézni. Mint már említettem, szombaton esténként Niagara Fallson találkozom a híveimmel, vasárnaponként pedig a Wellandtól mintegy 200 km-re fekvő, 380 ezer lakosú London városban fél ötkor végzem a szentmisét az ott élő magyar családoknak. A nagy távolságok miatt természetesen sokat autózom, hiszen nemcsak a templomi és a

plébániai hivatali teendők töltik ki napjaimat, hanem rendszeresen látogatom a betegeket otthonukban, a nyugdíjasotthonokban vagy a kórházakban.

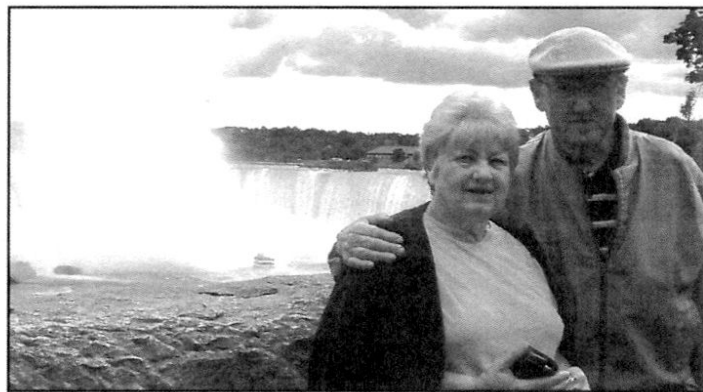
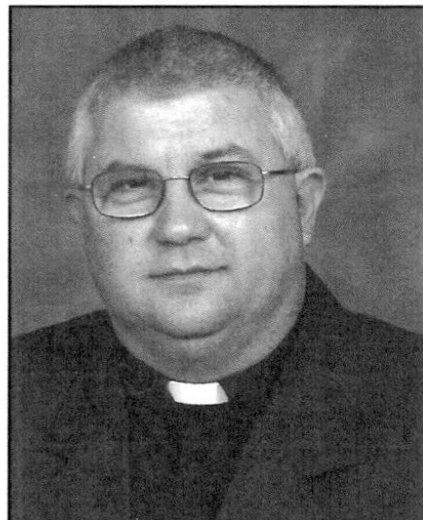
- *Úgy tudom, László atya rendszeresen olvassa lapunkat, a KÜRTÖSt...*

- Köszönhetően Feri öcsémnek, aki minden hónapban postázza címemre az igen színvonalas és tartalmas lapjukat. De nem

csak én kedvelem, hanem például Niagara Fallson a magyar hívek körében is igen közkedvelt a KÜRTÖS, olyannyira, hogy a Karaamenszky házaspár, János és Magdi /a felvételen/ sokszorosítja a lapot, hogy minél többen olvashassák.

- *Kérem, hogy tolmácsolja nekik köszönetünket fáradozásukért... László atya, tudom, hogy nem lehet összehasonlítani az itteni és az ottani egyházközségeket, de mi az, amiben jócskán különböznek?*

- Tudni kell, hogy Kanadában teljes mértékben a hívek fedezik egyházközségükben nemcsak a templom és a plébánia fenntartásának költségeit, hanem a lelkipásztor fizetését is az adományokból befolyt pénzből gazdálkodják ki. Megtörténhet,

hogy 10-20 év múlva errefelé is az egyházközségek tagjai fogják fenntartani templomaikat, papjaikat.

- *László atya, van-e időnként honvágya a távoli Kanadában?*

- Hogy őszinte legyek, nem jellemző. Ez persze nem azt jelenti, hogy nem jutnak eszembe családom tagjai vagy a csábi barátaim. Egyébként naponta kétszer is szoktam édesanyámmal vagy a testvéremmel telefonon beszélgetni, tehát mindenről napra készen vagyok tájékoztatva. Meg aztán özvegy édesanyám az utóbbi öt évben rendszeresen nálam tölti a téli hónapokat, novemberből áprilisig velem van a plébánián. Ennek köszönhetően is könnyebben viselem a szülőföldemtől való óriási távolságot. Meg aztán én a misszióra tettem fel az életem, ott kell szolgálnom Istent és az embereket.

- *László atya, köszönöm, hogy rövidke íthontartózkodása alatt szakított időt a beszélgetésre.*